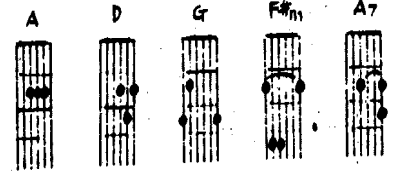
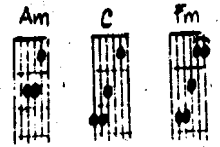

ngân thu **ÁO TÌM**

Đây xưa là nơi em rất yêu màu tím, ngày xưa vô
 từ, em sống trong khu nhà chiều xuyến áo tím thường thướt
 thả bước trên tường thăm lúa, nằm mây chiều hiu hắt xa. Em nhớ yêu... anh bắt xa màu
 tím, sầu thương cho em mở mắt chưa kịp đến, Rồi đã rét mướt cũng gió mùa khóc
 Anh chiều tiễn đưa, thế thôi tàn giấc mơ. Anh xa rồi, bóng mưa giăng mờ lối
 Anh xa rồi, có bay trong chiều rồi, Anh xa rồi tím ôm lệ rơi. Tím lên khung trời
 nhớ nhung đầy vơi... Mưa rồi rồi bóng anh như tàn khói, Mưa rồi rồi bóng anh xa ngàn
 khơi, Mưa rồi rồi có tay chẳng cớ gì, Có tay bao giờ bóng người yêu tôi. Từ khi xa
 anh em vẫn yêu và nhớ, mà sao anh đi đi mãi không về nữa, Một bóng áo tím buồn ngân
 ngơ vác trong chiều gió mưa, khóc thương hình bóng xưa. Ngân thu mưa rồi trên áo em màu
 tím, ngân thu đau thương vương áo em màu tím. Nhộm tím những chuỗi ngày vắng
 nhau tháng năm còn lướt mau, biết bao giờ thấy nhau.